

Regionutredningen

Slutrapport vid förbundsmötet 2017

Bakgrund

Bowlingsportens födelseår i Sverige är satt till 1909. Klubbar och organisationer etablerades i storstäderna och Svenska Bowlingförbundet (SvBF) bildades 1930. Redan från starten var bowlingen ett Specialförbund (SF) inom Riksidrottsförbundet (RF). Den lokala organisationen i Sverige växte fram i takt med sportens utveckling. RFs indelning i Distriktsförbund (DF) har använts och benämningen lokalt är Specialdistriktsförbund (SDF).

Bowlingsporten växte stadigt fram till början av 1980-talet då toppsiffran på över 31.000 licensierade spelare nåddes. Antalet SDF var då 23, det minsta förbundet var Jämtland Härjedalen med 117 licenser medan Skåne var störst med 6.236.

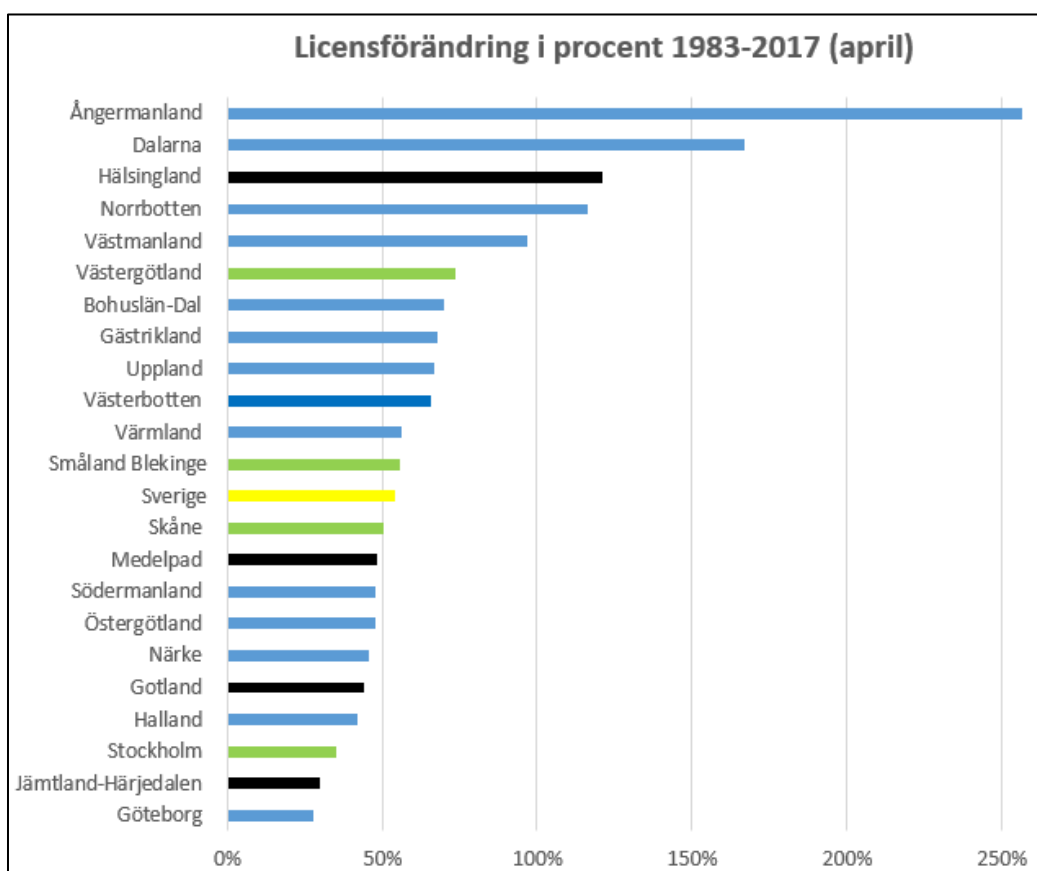

Bild – Procentuell förändring av antalet licenser mellan åren 1983 och 2017. De fyra SDF som är grönmarkerade är de fyra största 2017 medan de svartmarkerade är de fyra minsta. 100% innebär samma antal licenser 1983 som 2017.

Sedan 1983 har antalet bowlare med licens minskat till nästan hälften. Vi har nu 21 aktiva SDF då Blekinge och Småland har gått samman och Jämtland Härjedalen administreras av SvBF.

Den lokala organisationen har diskuterats till och från under många år. Det senaste större arbetet var när utbildningsregioner utreddes. Under 2015/16 gjorde sex SDF en gemensam översyn som rekommenderade en organisation i sju regioner. På nyåret 2016 genomfördes en enkät där drygt hälften av landets SDF (motsvarande 64% av rösterna vid ett förbundsmöte) uttalade stöd för en organisation i 6-8 regioner. En tredjedel av distrikten (motsvarande en knapp fjärdedel av rösterna) var negativa.

Fyra SDF motionerade gemensamt om en ny organisation med sju regioner vid förbundsmötet 2016. Mötet beslutade att göra en fördjupad utredning i motionens anda för beslut vid förbundsmötet 2017.

- att förbundsstyrelsen får i uppdrag att genomföra en fördjupad analys, med positiva och negativa konsekvenser, av att genomföra en regionsindelning i den riktning som motionerna anvisar
- att utredningen också ska se över alternativa strukturer i regioner och hur verksamhet alternativt kan organiseras
- att delrapportering ska ske vid ordförandekonferensen 2017 och slutrapporteras vid förbundsmötet 2017 och då kan konkreta stadgeförändringar presenteras
- att representanter från SDF också ska inbjudas att medverka i analys- och utredningsarbetet

Förbundets styrelse har beslutat att utse en arbetsgrupp bestående av Jan Wiede, Ilpo Axenus och Lena Sulkanen att genomföra den fördjupade analysen som Förbundsmötet önskade.

Arbetets gång

Arbetsgruppen har genomfört ett fysiskt möte i december 2016 dit alla SDF bjöds in. Även deltagande över telefon/video erbjöds. 14 distrikt deltog vid mötet, ytterligare ett distrikt var anmält men misslyckades med uppkopplingen. Tre SDF svarade inte alls på inbjudan. Mötet leddes av SISU och målet var att finna en gemensam plattform för det fortsatta arbetet. Avsikten var också att förankra den problembild som SvBF ser över landet. Tyvärr blev mötet misslyckat avseende måluppfyllnaden. Argumentationen var mycket polariserad där de kända argumenten för och emot framfördes gång på gång.

En sak var dock mycket tydlig vid träffen. Det finns olika åsikter om vad ett SDF ansvarar för. Avsaknaden av en tydlig ansvarsbeskrivning är förstås en stor orsak till detta. Arbetsgruppen beslutade att till Ordförandekonferensen 2017 ta fram en ansvarsmatris och låta alla SDF dokumentera vad man själva genomför för aktiviteter under innevarande säsong. Resultatet av detta arbete var mycket intressant och presenteras närmare nedan.

Vid Ordförandekonferensen genomfördes utöver aktiviteten ovan även ett grupparbete med ett antal specifika arbetsområden. Avsikten var förstås att få igång en diskussion mellan olika SDF i specifika frågor. Resultatet av detta var bättre än vid mötet i december men tyvärr hindrades en öppen dialog av att en del deltagare vid mötet var mycket fasta vid en åsikt och inte öppna för samtal. Från en grupp fick vi återkopplingen att det var "meningslöst att säga något för X pratade hela tiden och allt jag sa var "fel""

Utöver dessa två gemensamma träffar har arbetsgruppen haft ett antal telefonmöten samt även hanterat en hel del mail och telefonsamtal.

Flera aktiviteter har planerats men ej genomförts då vi har bedömt förutsättningarna för att dessa skulle ge något nytt i frågan som små. Vi planerade tex ytterligare ett gemensamt fysiskt möte samt även att bilda arbetsgrupper, eventuellt med representation från SvBF-styrelsen. Under året har vi noterat att de distrikt som tidigare varit mycket aktiva som förespråkare har varit passiva i debatten medan de SDF som är uttalat negativa har varit mer aktiva. Vi bedömer dock inte att åsikterna har ändrats i någon avgörande omfattning. Det finns troligen en tydlig majoritet som vill genomföra en regionalisering men det är fortsatt tveksamt om det är den absoluta majoritet om minst 2/3 av rösterna som krävs för en förändring av stadgarna.

Alternativa organisationer

Arbetsgruppen har frågat distrikten om det finns någon organisationsform vid sidan av regioner som man vill ha utredd. Inga sådana önskemål framfördes varför arbetet kan fokusera på huvudalternativen som då beskrivs som att fortsätta som nu med SDF alternativt någon form av regionindelning.

Distrikten i storstäderna har goda möjligheter men konkurrensen från annat som erbjuds är tuff. Flexibla och billigare aktiviteter väljs före traditionell tävlings- och seriebowling.

Problemområden

- a) Svårt att få återkoppling från alla SDF i olika ärenden. Det har hänt att inte alla SDF har deltagit vid Förbundsmötet.
Konsekvens: Merarbete för centrala kansliet då påminnelser alltid måste gå ut. Ofta inkommer ändå inte svar från alla. Detta innebär att föreningar i dessa distrikt påverkas då deras förtroendevalda inte är aktiva.
- b) Begränsat utbud i flera distrikt vad gäller serie- och tävlingsspel.
Konsekvens: Föreningar får inte lika bra förutsättningar då dessa är beroende av var i landet du bor.
- c) Varierande utbud gällande utbildningar.
Konsekvens: Bowlare i SDF som inte har en egen utbildningsverksamhet deltar i kurser hos andra SDF. Det i sig är inget problem men problem uppstår när utbildningarna är så få att bara bowlare från eget SDF får plats. Då finns det ingen backup eftersom återväxten har lösts genom att låta andra ta ansvaret.
- d) Flera SDF har inte utpekade kontaktpersoner inom alla verksamhetsområden.
Konsekvens: Begränsad möjlighet att ha bra aktiviteter vilket gör att föreningarna inte får samma förutsättningar.
- e) Olika kostnader beroende på var i landet man bor.
Konsekvens: Olika förutsättningar för föreningarna och bowlarna.
- f) Två distrikt har upphört med verksamheten.
Konsekvens: När ett distrikt upphör med sin verksamhet förutsätts det att någon annan tar hand om berörda klubbar. Vi behöver en robustare organisation än så.

Ny organisation i Regioner

Till träffen i december definierade vi målen för en god organisation enligt nedan. Det är mycket tydligt att vi inte är där i dag. Vad som ska ändras och hur detta ska ske råder det dock mycket olika åsikter om. Nästan varje argument för en förändring kan vändas till en nackdel eller en otydlighet.

Målen för en bra lokal organisation

- Lika förutsättningar oavsett var i landet du bor.
- Bättre samordnad utveckling av verksamheten.
- Effektivisering av administration och förvaltning.
- Ge föreningarna möjligheter till stöd och likvärdig service.
- Vi agerar som ett förbund i hela Sverige.

Grundprinciperna

- Samma service till klubbar och bowlare i hela landet
- Enhetliga avgifter
- Anställd personal lokalt som stöd och hjälp till hela organisationen
- Mindre administration, mer bowling (frigöra kraft att arrangera bowlingaktiviteter)

Ekonomi

Vi har inte tittat djupare på de ekonomiska konsekvenserna. En översyn från början av 2016 visar att SDF sammantaget har ca 8 Mkr i eget kapital. Olika storlekerna är även här stora. När eget kapital fördelas per licens så blir det mellan 160 kr och 1.035 kr. Snittsumman per licens är 490 kr.

Riskanalys

Någon riskanalys har inte utförts. En av de bärande punkterna är dock att en hel del tidigare förtroendevalda istället ska ta roller som tränare, ambassadörer o. dyl. Om detta inte sker i tillräckligt stor utsträckning så är risken stor att verksamheten inte kommer att utvecklas positivt.

Fördelar och nackdelar

- Samma utbud oavsett var man bor
- Engagerade styrelser i hela landet
- Färre styrelseledamöter krävs lokalt
- Nya mötesformer
- Frigöra krafter för aktiviteter
- Inte råd att fortsätta som nu

- Bra nu, behöver inte ändras
- Centralisering, långt till makten
- Det lokala samarbetet drabbas
- För stora geografier
- Många kommer att sluta
- Dyrt, hur har vi råd?

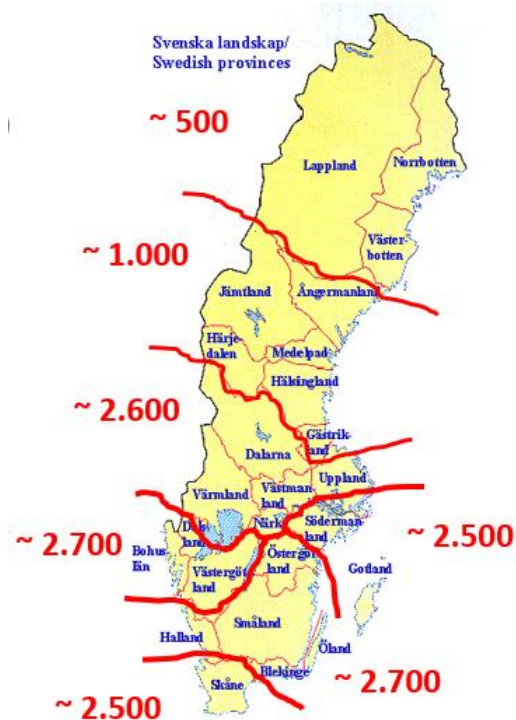

Omvärldsanalys

Arbetsgruppen har haft kontakt med flera olika SF med erfarenheter av regionalisering. Någon entydig slutsats går inte att göra av dessa kontakter. Det finns mycket lyckade exempel samt misslyckade sådana. Uppfattningarna kan dessutom skilja sig markant inom en och samma idrott.

Geografisk indelning

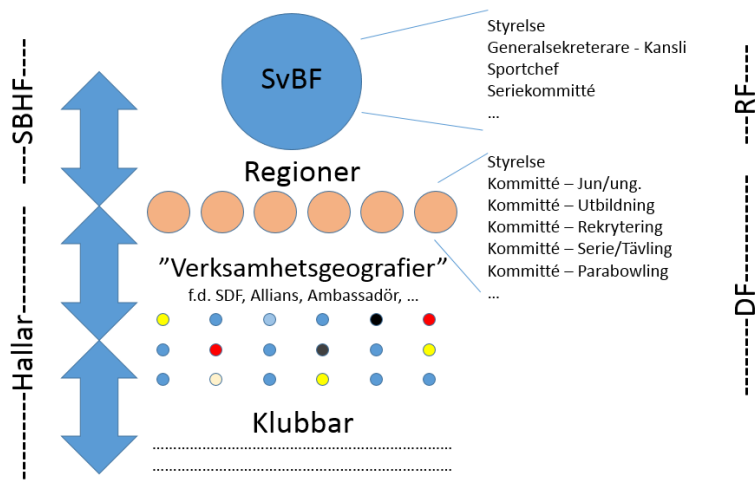
Indelningen i regioner kan göras på många olika sätt. Kartan nedan visar det förslag som motionärerna vid förra förbundsmötet framförde. Siffrorna avser antalet licenser i början av 2016. Arbetsgruppen har inte tagit fram något annat förslag.

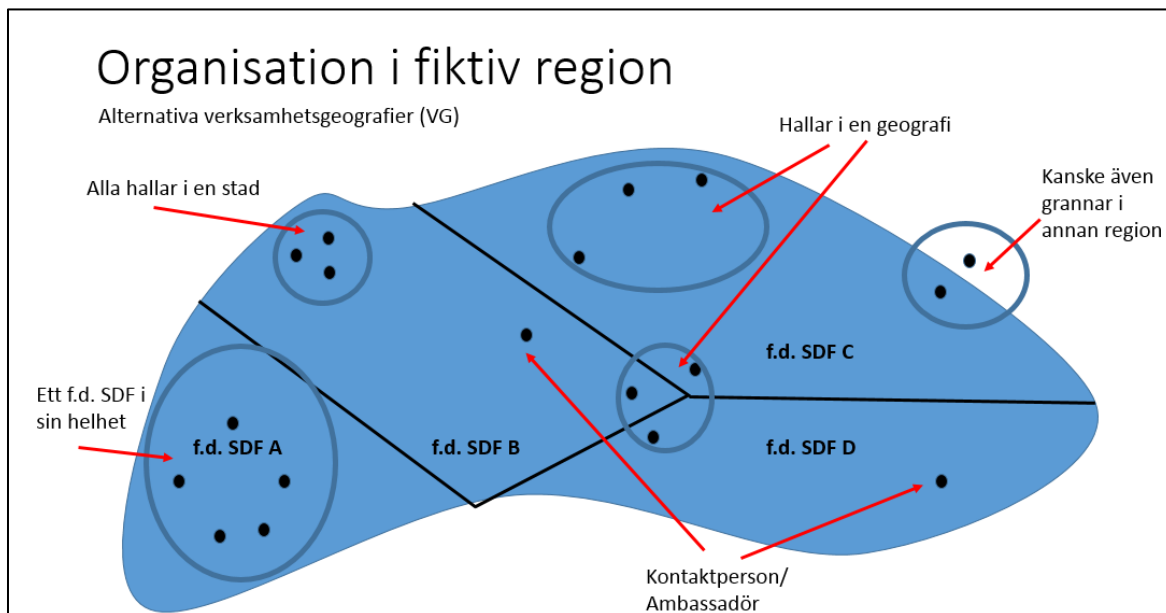
Nationell organisation

Nedan presenteras ett förslag på nationell organisation där basen är regioner. Organisationen ska inte ses som ett komplett förslag utan mer som en principskiss.

Regionens inre organisation

Alla regioner har en gemensam grundorganisation med ansvariga så att samarbete och kontakter kan ske mellan regionerna och med SvBF på ett praktiskt sätt (se ovan). Vad det gäller det mer jordnära arbetet med klubbar, bowlare och hallar så får varje region organisera det på det sätt som passar bäst. Eftersom det blir stora geografier så rekommenderas uppdelningar men kontaktpersoner på hallar och, eller lokala grupper i mindre områden (verksamhetsgeografier). En sådan geografi kan exv. vara ett f.d. SDF.

Slutsats

Arbetsgruppen har kommit fram till att en förändring av förbundets lokala organisation samt även en översyn av arbetssätt och ansvar för de olika verksamhetsområdena vore önskvärd. Vår bedömning är dock att frågan är för polariserad för att ett beslut ska kunna fattas vid förbundsmötet 2017. Även om det skulle föreligga en absolut majoritet för en regionalisering så finns det en viss andel SDF som är mycket negativa. Vi ser det inte som möjligt att forcera fram en ny gemensam organisation i hela landet under de förutsättningarna.

Speciellt inte som vi samtidigt har noterat att de SDF som tidigare har agerat starkt för en förändring av organisationen har varit passiva det senaste året.

Vi föreslår därför att nuvarande organisationsform bibehålls.

Då det redan föreligger önskemål om sammanslagning i regioner på vissa håll så föreslår vi vidare att SvBF får i uppdrag att aktivt stödja de SDF som önskar hjälp i ett sådant arbete. Vi vill vidare förespråka samarbete mellan SDF inom lämpliga områden som exv. utbildning och junior/ungdomsverksamhet. Detta förekommer redan till viss del men kan definitivt utvecklas vidare.

Arbetsgruppen juni 2017

Jan Wiede, Ilpo Axenus, Lena Sulkanen